

Концепція загальноєвропейського рівня розвитку вищої освіти в Україні повинна скласти понятійний арсенал з гуманістично-інноваційних позицій, відображаючи закономірності функціонування: викладання та навчання, взаємодію викладача та студентів, достатньо пізнавальну, розвиваючу, професійну, удосконалюючу мотивованість студентів до навчання.

До реалізації експерименту підвищення якості освітніх послуг і конкурентноспроможності фахівців необхідно залучити органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, об'єднання громадян, навчальні та культурні заклади, наукові установи, міжвідомчі координаційно-методичні ради з правової освіти населення, видавництва та видавничі організації, засоби масової інформації, доручивши їм реалізувати певні елементи Болонської декларації.

Практика європейського простору містить популярну ідею Європа «різних швидкостей», що стало наслідком збільшення рядів Європейського союзу, в який вступали країни неоднакового рівня економічного розвитку.

Оскільки «різні швидкості» можуть стати правилом функціонування України в європейському просторі, вища державна влада України повинна забезпечити соціальну стабільність суспільства і ефективні механізми входження української держави до європейського співтовариства.

Н. Т. Якубенко, канд. іст. наук, доцент
кафедри політичної історії

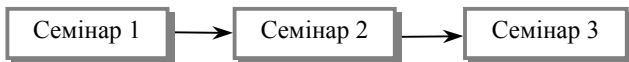
МЕТОДИКА «СЕМІНАР — ЛЕКЦІЯ — КОНТРОЛЬ» У ВИКЛАДАННІ ПОЛІТИЧНОЇ ІСТОРІЇ СТУДЕНТАМ-ІНОЗЕМЦЯМ

Умови, що визначають специфіку викладання курсу політичної історії для іноземних студентів достатньо відомі:

- по-перше, недостатня мовна підготовка;
- по-друге, різна, а іноді «полярна» ментальність студентів;
- по-третє, різні рівні та потенціал знань політичної історії.

Врахування сказаного передбачає пошуки адаптованих до цих умов методик викладання курсу.

На нашу думку одним з напрямків удосконалення самостійної роботи і системи контролю знань студентів є методика, яку можна звести до такої схеми:

В запропонованій схемі передування семінарського обговорення теми є мотивацією «включення» студентів в зміст та складові історико-політичної проблем, що розглядаються.

Семінар. Організація семінару повинна включати такі складові:

1. Підготовка методичних матеріалів до семінарських занять, які передують лекціям (основні проблеми, література, теми та проблеми доповідей з врахуванням «країно походження» студентів тощо).

2. Ініціювання студентів на пошуки національних трактувань загальних процесів політичної історії світу.

3. Семінар організовується в формі конференції, яка передбачає, що вибраними головуючими семінару є самі студенти (1 — 2 ч.), а викладач виконує роль «арбітра».

4. Оцінка «арбітра» (викладача) зводиться до підведення висновків та рекомендацій, тобто кінець семінару не передбачає виставлення оцінок, хоча кращі відповіді та ефективність головуючих конференції заохочуються.

Лекція. Тут потрібно звернути увагу на те, що:

а. домінуючою формою буде «диктант» (проблема мови);
б. деякі аспекти проблеми були розглянуті на попередньому семінарському занятті;

с. повинні бути узагальнені та оцінені найбільш важливі (з точки зору сучасної політичної історії) погляди щодо проблеми, яка розглядається.

Семінар-контроль. На наш погляд, цю форму можна вважати дещо проміжною між «модулями». Контроль повинен охоплювати 2 — 3 теми. Форми такого семінару можуть бути різноманітними, але 20 — 25 хвилин письмова робота, на нашу думку, повинна бути.

Узагальнюючи, ще раз потрібно підкреслити, що методика «семінар — лекція — контроль» не є інновацією, це один з можливих напрямків підвищення ефективності навчального процесу, який при певному методичному опрацюванні спроможний довести свою корисність.

Т. Г. Яременко, ст. викл.
кафедри української мови та літератури

ДЕЯКІ ЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ФАХОВОГО СЛОВНИКА МАЙБУТНЬОГО ЕКОНОМІСТА

Політичні, економічні, соціальні трансформації, які відбуваються в Україні, здійснюють суттєвий вплив на розвиток системи вищої освіти.